

Muhterem Müslümanlar, İnsanın hayatı boyunca yapacağı görev ve sorumlulukları iki maddede

zetlenir. Birincisi, Allah'a karşı olan görev ve sorumluluklardır.

İnsanı yaratan, yaşatan ve üstün yeteneklerle donatan O'dur. İnsana sayılmayacak kadar nimetler vermiş ve onu yaratılanların en üstünü kılmıştır. Kainatta var olan, her şeyi onun emrine vermiş ve ona hizmet ettiren yaratmıştır. İnsana verdiği bu nimetlerin hesabını ve sorumluluklarını yerine getirip-getirmediğini soracaktı. Allah'a karşı olan görevlerin başında, O'nun varlığına ve birliğine iman etmek ve yalnız O'na ibadet etmek gelir. Kısacası insanın ilk borcu Allah'ı tanımak, verdiklerine şükretmek ve O'na ibadet etmektir. İkincisi, Allah'ın yaratıklarına karşı olan görev ve sorumluluklarımızdır. Yaratıklar içinde insana en yakın olan ve insan üzerinde en çok hakkı bulunan, anne ve babadır. İnkı, Allah-Teala, onları insanın var olmasının zahiri sebebi kılmıştır. Bunun için ki Allah-Teala kendisine ibadetten sonra ikinci derecede anne ve babaya iyilik yapılmasını emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

168;1614;1602;1614;1590;1614;1609;
1585;1614;1576;1617;1615;1603;1614;
1571;1614;1604;1575;1617;1614;
1578;1614;1593;1618;1576;1615;1583;1615;1608;1575;1618;
1573;1616;1604;1575;1617;1614;
1573;1616;1610;1617;1614;1575;1607;1615;
1608;1614;1576;1616;1575;1604;1618;1608;1614;1575;1604;1616;
1583;1614;1610;1618;1606;1616;
1573;1616;1581;1618;1587;1614;1575;1606;1611;1575;
1573;1616;1605;1617;1614;1575;
1610;1614;1576;1618;1604;1615;1594;1614;1606;1617;1614;
1593;1616;1606;1583;1614;1603;1614;
1575;1604;1618;1603;1616;1576;1614;1585;1614;
1571;1614;1581;1614;1583;1615;1607;1615;1605;1614;1575;
1571;1614;1608;1618;
1603;1616;1604;1575;1614;1607;1615;1605;1614;1575;
1601;1614;1604;1575;1614; 1578;1614;1602;1615;1604;
1604;1617;1614;1607;1615;1605;1614;1575;
1571;1615;1601;1617;1613; 1608;1614;1604;1575;1614;
1578;1614;1606;1618;1607;1614;1585;1618;1607;1615;1605;1614;
1575; 1608;1614;1602;1615;1604;
1604;1617;1614;1607;1615;1605;1614;1575;
1602;1614;1608;1618;1604;1575;1611;

[illegible]

الوالد وسخط
الرب في سخط
الوالد “Allah’ın rıza, ana-babanın
rızasında; Allah’ın gazabı da ana-babının kızmasıdır.” (Tirmizi, Birr, 3)
buyurmuşlardır. Resulullah’ın dizinin dibinde yetişen sahabilerin de
bütün arzusu, Allah katında sevilme, Allah’ın sevgisine mahzar olmak, rızasını
elde etmektir. O’nun için Resulullah’a bu tür sorular sorarlardır. Nitekim
Hz. Peygambere ilk inananlardan olup, Küfe tefsir ve fıkıh mekteplerinin kurucusu olan
Abdullah b. Mes’ud diyor ki: “Hz. Peygambere sorudum: -Hangi amel daha
faziletli(Allah katında daha sevimli)dedim. -Vaktinde kılınan namaz, buyurdu. -Sonra hangisi?
Dedim. Peygamberimiz: -Ana-babaya itaat, buyurdu. Ben: -Sonra hangisi? Dedim.
Peygamberimiz: -Allah yolunda cihad, buyurdu. Ben sormaya devam etseydim Resulullah da
cevap vermeye devam edecekti. . (Buhari, Edeb, 1; Müslim, İman, 36) Anne- babaya hizmet
etmek cennete girmeye vesile olur. Ebû Ümame (ra) anlatıyor: Bir adam Peygamber
efendimize: “Ey Allah’ın Resülü! Anne ve babanın çocukları
üzerinde hakları nelerdir? Diye sordu. Peygamber efendimiz: “Onlar senin cennet ve
cehennemindir.” (İbn Mace, Edeb, 1-11, 1208) Evlat, ana-babasına iyilik eder ve itaatte
bulunursa cenneti hak eder, asi olursa cehennemi hak eder. Peygamber efendimiz onlara hizmet
ederek cennete giremeyen kimselere beddua ederek üç defa: “Burnu yerde
sürtülsün, burnu yerde sürtülsün, burnu yerde
sürtülsün” buyurmuş Aşhab: “Kimin ya Resulallah?” diye
sormuşlar. Efendimiz: “İhtiyar ana-babasından biri, yahut her ikisi yanında bulunduğu halde
onların rızasını kazanarak cennete girmeyenin.” Buyurmuştur. Yine sahabeden zühd
ve takva ile ün yapan Abdullah b. Amr b. el-Âs(ra) Rasulullah’ın yanındayken
şahit olduğu bir diyalogu şöyle anlatır: Peygamberimize bir adam geldi ve: “Ey
Allah’ın Resülü, mükafatını Allah’tan dilemek üzere hicret ve
savaş için emrinize girmek istiyorum, dedi. Peygamberimiz: “Annen-babandan sağ
olan var mı? Diye sordu. Adam: “Evet, hatta ikisi de sağdır, dedi. Peygamberimiz:
“Sen Allah’tan ecir mi istiyorsun? Diye sordu. Adam: “Evet(Hicret ve savaşla
Allah’tan ecir istiyorum)dedi. Peygamberimiz “Öyle ise anne ve babana
dön ve onların gönüllerini al(umduğun mükafat onlara hizmet etmektedir.)
buyurdu. (Müslim, Birr, 1) Değerli Kardeşlerim, Dinimiz, anne-baba hakkına o kadar
önem vermiştir ki, kişinin anne ve babası müşrik dahi olsalar, yine onlara iyilikle
davranılmasını ve hizmette kusur edilmemesini tavsiye etmiştir. Hz. Eb’ û
Bekir’ın kızı Esmâ(ra) anlatıyor: “Annem müşrik olduğu halde (benden bir şey
istemek için) geldi. Ben de Peygamberimize: “Annem geldi, görüşmek
istiyor, onunla görüşeyim mi? Diye sordum.” Peygamberimiz: “Evet,
annen ile görüş” buyurdu. (Buhari, Edep, 7; Müslim, Zekat, 14) Ancak
çocukların anne ve babalarına karşı itaat emri mutlak değildir. Allah’ın emrine asi
olmamakla kayıtlıdır. Anne ve babaların emirlerinde Allah’a isyan kokuyorsa, onlara itaat
edilmez. Nitekim, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyrulmuştur:

وَإِن

جَاهَدَاكَ

عَلى أَن

تُشْرِكَ بِي

مَا لَيْسَ

لَكَ بِهِ

عِلْمٌ فَلَا

تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبْهُ
05;َا فِي
الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا “Eğer
onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak
koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin.”
(Lokman, 15) Sa’d b. Ebî Vakkas (ra): Bu ayet özellikle benim hakkımda nazil
olmuştur diyerek sebebini şöyle açıklamıştır. “Ben anneme iyilik ve itaat eden
bir evlattım. Ben Müslüman olunca annem bana: Oğlum Sa’d, bu yaptığın
nedir? Ya sen bu dinini bırakırsın, yada ben ölünceye kadar yemem içmem.
Sen de benim yüzümden “Ey anasının katili” diye ayıplanırsın, dedi. Ben
de: “Anneciğim, böyle yapma, iyi bil ki, ben bu dini bırakmam, dedim ve iki gün
iki gece bekledim. Annem bu süre içinde ne yedi ne içti. Bunun üzerine
ben: Anne, vallahi iyi bil ki, senin yüz canın olsa da bunlar birer birer çıksa, ben bu
dinimi yine bırakmam. Dedim. Annem benim bu kesin kararımı görünce yemeye
içmeye başladı. Bunun üzerine bu ayet-i kerime nazil oldu. (Sahih-i Buhari Muhtasarı
Tecrid-i Sarih Tercemesi, XII, 121) Evet, anne ve baba kafir de olsa onlara iyilik ve ihsanda
bulunmak dini bir görevdir. Ancak Allah’n emirlerine aykırı olan isteklerinin yerine
getirilmemesi, Kur’an ve sünnetin emridir. Bu hususta Peygamber efendimiz
“Yaratıcıya asi olma durumunda yaratılana itaat edilmez.” (en-Nebhani,
el-Fethü ’l-Kebir, II, 570)buyurmuşlardır. Muhterem Müminler; Anne ve babanın
rızasını kazanmak çocukları için büyük bir bahtiyarlıktır, manevi bir
kazançtır. Yaşadıkları sürece bunun yararlarını mutlak göreceklidir.
Çünkü anne ve babanın çocukları için gönülden
yapacakları duayı Cenab-ı hak kabul buyurur. Çünkü Hz. Peygamberimiz:
ثلاث دعوات
مستجابات لا
شك فيهن دعوة
المظلوم
ودعوة
المسافر
ودعوة الوالد
على ولده “Üç dua vardır
bunların kabul olacağından şüphe yoktur. Mazlumun(Haksızlığa uğramış olan kimsenin)
duası, misafirin (ikramı gördüğü kimseleri için) duası ve anne-babanın
çocuklarına olan duasıdır, buyurmuşlardır.” (Tirmizi, Birr, 7; İbn Mace, Dua, 11)
 Abdullah b. Ebî Evfa(ra)’nın anlattığı şu olay ne kadar ibret vericidir:
“Peygamberimizin huzurunda bulunduğumuz sırada birisi gelerek: “Ey
Allah’n Resulu, ölüm döşğinde can çekişen bir genç var,
kendisine “Lailahe illallah” de denildiği halde bunu bir türlü
söyleyemiyor, dedi. (Ve Peygamberimizden yardım istedi.)Peygamberimiz sordu:
“Namaz kılar mıydı?” Adam: “Evet kılardı.” Dedi. Bunun üzerine
Peygamberimiz kalktı, biz de onunla kalktık. Peygamberimiz gencin yanına girdi ve ona;
“Lailahe illallah” de buyurdu. Genç: “Söyleyemiyorum.”
Dedi. Peygamberimiz: “Niçin söyleyemiyorsun? Diye sordu. Peygamberimize
gelen adam: “Annesine itaatsiz idi.”dedi. Peygamberimiz: “Annesi sağ mı?
Diye sordu, orada olanlar: “Evet sağdır, dediler. Peygamberimiz: “Çağırın,

gelsin, buyurdu. Onlar da kadını çağırdılar, kadın geldi. Peygamberimiz kadına: “Şuraya büyük bir ateş hazırlansa da sana: “Oğluna şefaet edersen, onu bu ateşte yakmayız, şefaet etmezsen bu ateşte yakarız.”deseler ne yaparsın?” diye sordu, Kadın: “Onun şefaetçisi ben olurum, dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz: “O halde bu oğlundan razı olduğuna ve hakkını helal ettiğine Allah-u Teala’yı şahit göster.” Buyurdu. Kadın: “Allah’ım yüce zatını ve peygamberini şahit tutuyorum, oğlundan razı oldum, dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz gence dönerek. “Lailahe illallahü vahdehü lâ şerike leh ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Rasuluh” de, buyurdu. Hasta genç hemen şehadet getirince, Peygamber: “Allah’a hamd olsun ki, benim vasıtam ile bu genci cehennem ateşinden kurtardı, buyurdu.”

(Mecmeü’z-Zevaîd ve Menbeü’l-Fevâid, VIII, 148) hadisi Taberânî ve Ahmed b. Hanbel rivayet etmişlerdir.). Değerli Kardeşlerim, Ana-babanın evlat üzerindeki hakları çok büyüktür. Rivayet edildiğine göre, bir şahıs Hz. Ömer (ra)’e gelip: “Benim anam babam o kadar yaşlandılar ki, küçükken onların bana hizmet ettikleri gibi ben de onlara hizmet ediyorum. Onlara karşı haklarını ö demiş sayılır mıyım? Diye sordu. Hz. Ömer(ra): “Hayır, ö demiş sayılmazsın, zira sen küçükken, onlar sana yaptıkları bu hizmeti, büyüyesin, sağlam ve sıhhatli olasın diye yaptılar. Sen ise onlara bu hizmeti yaparken yakında ölebilirler düşüncesiyile yapıyorsun.” Dedi. (İsmail Hakkı Bursevi, Ruhu’l-Beyan Tefsiri, IV, 537) Peygamberimiz(sav): ثم لا يجزي ولد والدا إلا أن يجده مملوكا فيشتريه فيعتقه “Bir çocuk anne-babasının hakkını ödeyemez. Ancak onu köle olarak bulur da satın alarak azat ederse belki o zaman ö demiş olur.” (Müslim, Itk, 6; Tirmizi, Birr, 8) Bizlerin üzerinde bir çok emeği ve hakkı bulunan anne-babalarımıza saygılı davranmak, Allah’ın kesin emridir. Bu emre uymamak ise büyük bir günahtır. Nitekim Peygamberimiz(sav): “Büyük günahlar; Allah’a ortak koşmak, anne ve babaya karşı gelmek, adam öldürmek veya yalan yere yemin etmektir.” (Buharı, Eyman, 16) buyurmuştur. Diğer bir hadis-i şerifte Resulullah(sav): “ Üç şey vardır ki bunlar ile yapılan amelin faydası olmaz: Allah’a ortak koşmak, anne ve babaya asi olmak ve savaştan kaçmaktır.” (et-Terğib ve’t-Terhib, III, 328) Yine Ebû Bekir(ra) den rivayet göre Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: “Allah-ü Teala, bütün günahlardan dilediklerinin cezasını ahiret gününe erteler. Yalnız anne ve babaya karşı gelmenin cezası hariç Allah-ü Teala anne ve babasına isyan edenin cezasını ölmeden dünyada verir.” (et-Terğib ve’t-Terhib, III, 331) Abdullah b. Amr b. el-Âs(ra), “Peygamberimiz şöyle buyurdu demiştir: “Bir kimsenin anne ve babasına sövmesi, büyük günahlardandır.” Buyurdu. Ashab-ı Kiram: “Ey Allah’ın Resülü, bir adam anne ve babasına söver mi? Dediler. Peygamberimiz: “Evet bir kimse başkasının babasına söver, o da kalkar onun babasına söver. Başkasının annesine söverse, o da onun annesine söver.” (Buhari, Edeb, 4; Müslim, İman, 38) Bu hadis-i şerif, anne ve babalarına başkalarının hakaret etmesine sebep olacak söz ve davranışlardan sakınılmasını öğütüyor. Esasen mümin, söz ve davranışlarında

olur. Kimseye hakaret etmez. Başkalarının de kendisine hakaret etmesine meydan vermez. Değerli Kardeşlerim; Kur'an-ı Kerim ve hadis; şerifler, annenin evlat; zerindeki hakkının, babanın; hakından daha; fazla; olduğunu; bildirmiştir. Allah; Te'âlâ; Kur'an-ı Kerimde, "Biz insana, ana babasını tavsiye ettik. Anası onu zayıflık; st; ne zayıflık; ekerek (karnında) taşımıştır. (Ona gebe kaldığından itibaren t; doğuruncaya kadar g;nden g;ne g;ccedil;s; zleşmiş, ağırlaştır). Onun s;ttten kesilmesi de iki yıl i;ccedil;inde olmuştur. (Bunların hepsi, g;ccedil; şeylerdir. Onun i;ccedil;in biz insana): "Bana ve anana-babana ş; kret, d;n; ş banadır." (Lokman, 14) Ayet-i kerimede insanın anne ve babasına karşı iyi davranması emredildikten sonra ;zellikle annenin s;t;n;n fedakarlığına dikkat ;ccedil;ekilmektedir. Anne, evlat yetiştirme y;k;n;n en ;ccedil;oğunu taşımaktadır. Bu sebeple ;ccedil;ocuğuna karşı annenin şefkat ve merhameti, sevgi ve ilgisi, babaya nispetle daha ;ccedil;oktur, daha derin his ve duygularla doludur. Ayette ;zellikle annenin bu fedakarlığının hatırlatılması, onun evlat ;zerindeki hakkının, babadan daha ;ccedil;ok olduğuna del;let eder. Eb'urey're (ra) anlatıyor: "Bir adam Peygamberimize gelerek: Ey Allah'ın Res'i; insanlar arasında iyi davranmama en ;ccedil;ok layık olan kimdir? Dedi. Peygamberimiz: "Annendir." Buyurdu. Adam: "Sonra kim? dedi. Peygamberimiz: "Annendir." Buyurdu. Adam: "Sonra kimdir? Dedi. Peygamberimiz yine: "Annendir." Buyurdu. Adam: "Sonra kimdir? Diye sordu. Peygamberimiz: "Sonra babandır." Buyurdu. (Buhari, Edep, 2; M'slim, Birr, 1) İslam alimleri, hadis-i şerifte anneye iyilikte bulunmanın ;ccedil; kere tekrar olunması, annenin evlat;zerinde, babanın ;ccedil; katı hakkı olduğunu ifade eder demişlerdir. Annenin sevgisi menfaate dayanmayan, karşılıksız bir sevgidir. ;ccedil;ocuk annenin bir par;asıdır. Onun i;ccedil;in annenin ;ccedil;ocuğuna karşı olan sevgisi karşılıksızdır, bir menfaate dayanmaz, hatta ;ccedil;ocuk b;y;d;ğ; zaman annesine itaat ve iyilikte bulunmasa bile, anne ;ccedil;ocuğunun ;zerine titrer, başına bir felaket ve musibet gelmesini istemez. Be sebeple bir atas;z;m;zde "Ana gibi y;r olmaz." Denilmiştir. ;ccedil;ocuğun karşılıksız sevgiye ihtiyacı vardır. Bu sevgiyi kendisine doya doya veren annesi olduğu i;ccedil;in ;ccedil;ocuk annesini ;ccedil;ok sever. Dinimiz de bu sebeple ;ccedil;ocuğu terbiye hakkının ;ncelikle anneye ait olduğunu vurgulamıştır. Abdullah b. Amr'dan ş;yle rivayet edilmiştir: "Kocasından boşanan bir kadın Rasulullah'a gelerek: "Ya Rasulallah! Şu oğlum i;ccedil;in karnım aylarca kap oldu, memelerim su tulumu oldu, bağrım da onun i;ccedil;in barınak oldu. Onun babası beni boşadı. Şimdi de onu benden almak istiyor." Dedi. Rasulullah (sav): "Sen kocaya varmadık;a ;ccedil;ocuğa bakmaya daha m;stehaksın." Buyurdu. (Eb'urey're; Davud, Talak, 35) Evladın ;zerinde annenin hakkı daha fazladır. ;ccedil;nk; anne babadan daha ;ccedil;ok zahmet ;ccedil;eker. Karnında taşıdığı ;ccedil;ocuğu b;y;d;k;ccedil;e zahmeti artar. ;ccedil;ocuk doğunca onu emzirir, sağlıklı olarak b;y;mesine ;zen g;sterir. Bu konuda hi;ccedil;bir fedakarlıktan ka;ınmaz. ;ccedil;oğu zaman gece uykusunu terk eder ve ;ccedil;ocuğun hizmetini seve seve yapar. Hele ;z;r;l; bir ;ccedil;ocuğun annesinin fedakarlığını kelimelerle ifade etmek m;m;n değildir. Muhterem M'minler: G;r;l;ğ; gibi dinimiz, Allah'a ibadetten sonra anne ve babamıza iyilik etmemiz, hayır dualarını almaya vesile olacak davranışlarda bulunmamamızı emrediyor. Onlara yapacağımız hizmet Allah'ın rızasını kazanmamıza vesile olacaktır. Aynı şekilde dinimiz ana-babaya iyilik ve ihsanda bulunulmasını istediği gibi, onların dostlarına da iyilikte

bulunulmasını istemiştir. Nitekim Hz. Ömer’ın oğlu Abdullah(ra)’dan Peygamber efendimizin öyle buyurduğu rivayet edilmiştir: “En iyi iyilik, insanın, babasının samimimi dostuna iyiliği ve ihsanı devam ettirmesidir.” (Müslim, Birr, 12) Abdullah b. Dinar’ın anlattığına göre Hz. Ömer’ın oğlu Abdullah bu hadis-i şerifi öyle bir olay üzerine nakletmiştir: “Bir gün bedevilerden biri Mekke yolunda Abdullah’la karşılaşır. Abdullah bedeviye selam verdi ve bindiği merkebinden inerek onu bindirdi. Biz Abdullah’a: “Allah hayrını versin, bunlar bedavidir, bedeviler ise az bir şeyden memnun olurlar.” Dedik. Bunun üzerine Abdullah öyle dedi. “Bunun babası, babam Ömer b. Hattab’ın dostu idi. Ben Hz. Peygamber’ın: “İyiliğin en iyisi, çocuğun, babasının samimi dostlarına iyiliği ve ilgiyi devam ettirmesidir.” Buyurduğunu işittim.” (Müslim, Birr, 11)dedi. Aziz Kardeşlerim; Ana-babaya hayatlarındayken iyilik ve ihsanda bulunmak, onların samimi dostlarına da iyilikte bulunup, ilgi ve alakamızı kesmemek yüce dinimizin bizlerden istediği görev ve sorumluluklardandır. Aynı şekilde öldükten sonra da anne ve babamız için yapmamız gereken hizmetler vardır. Ebû Said Malik b. Rebi’a es-Saidî(ra) öyle demiştir: “Ben-i Seleme kabilesinden gelen bir adam Peygamberimiz’e: “Ey Allah’ın Rasulu, anne ve babamın ölmelerinden sonra onlara yapabileceğim bir iyilik var mı?” diye sordu. Peygamberimiz: “Evet onlar için Allah’ın af dilemek, vasiyetlerini ve taahhütlarını yerine getirmek, onlar vasıtası ile olan yakın kimseleri (amca, hala, dayı, teyze gibi) ziyaret etmek ve onların dostlarına ikramda bulunmaktır,” buyurdu. (Ebû Davur, Edeb, 129) Değerli Kardeşlerim; Bu ayet ve hadislerin belirttiği gibi anne ve babamıza gereken iyilik ve ihsanı yapmalıyız, anne ve babamıza karşı güler yüzlü ve tatlı dilli olmalıyız, onları incitici söz ve davranışlardan sakınmalıyız, Allah’a itaatsizlik olmadıkça isteklerini yerine getirmeli, çağırdıklarında bekletmeden hizmetlerine koşmalıyız. Yanlarında yüksek sesle konuşmamalı, hatta yolda yürürken bir zaruret olmadıkça önlerine geçmemeliyiz. Hastalık veya yaşlılık sebebiyle hizmete ihtiyaç duyuyorlarsa seve seve hizmetlerini yapmalıyız. Geçim sıkıntısı içindelerse yardımlarına koşup, ihtiyaçlarını gidermeliyiz. Zira evlâdın ana-babasına karşı görevlerinden biri de onların maddi ihtiyaçlarını karşılamaktır. Bu konuda Rasulullah’ın huzurunda öyle bir olay cereyan etmiştir: “Bir kişi Rasülü Ekrem(sav)’e gelerek, malını aldığından dolayı babasını şikayet etti. Onu çağırdığında, sopasına dayanarak yürüyebilen bir ihtiyar olduğunu gördü ve oğlunun kendisinden şikayetçi olduğunu söyledi.” Adam: “Ya Rasulallah! Ben güçlü, kuvvetli iken o çok zayıftı, ben zengin iken o, hiçbir şeyi olmayan bir yoksul idi. Ben ondan hiçbir şeyimi esirgemedim. Şimdi ise ben zayıfım, o güçlü; ben fakirim, o zengin. Bana karşı cimrilik yapıyor, malını vermiyor dedi. Bunun üzerine Peygamber efendimiz ağladı ve: “Bu sözü işitince, bu duruma ağlamayacak canlı cansız hiçbir şey yoktur.” Buyurarak şikayetçi gence döndü ve: “Sen ve malın babana aitsiniz.” Buyurdu. (İsmail Hakkı Bursevi, Ruh’l-Beyan Tefsiri, IV, 538) Değerli Kardeşlerim; Kur’an-ı Kerim’de ana-babaya iyilik ve itaatten bahsedilirken “ihsan” kelimesi kullanılır. İhsan, karşılıksız yapılan iyilik demektir. Anne-baba evlatlarına her şeyi karşılıksız yaparlar, katlandıkları her türlü fedakarlığa karşılık evlatlarından hiçbir şey beklemezler. Evlatlarda anne-babalarına hizmet edip itaat ederlerken hiçbir şeyi karşılık beklememelidirler. Çünkü bu hayat nizamımız olan İslam’ın emridir. Rabbimiz hepimizi anne-babamızın rızasını kazanan sonra da Rabbimizin rızasını kazanan ve cennete giren kullarından eylesin. Sohbetimizi İsrâ

süresinin 24. ayetinde geçen dua ile bitirelim: “Ey Rabbim! Bunlar, kü ç ü kken beni besleyip bü yü tü kleri gibi sen de onlara öyle acı, merhamette bulun.” Amin

[illegible][illegible][illegible][illegible]

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler